

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/250/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020201626
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kúdelčíková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1020201626.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Kúdelčíkovej a členov senátu JUDr. Róberta Jakubáča, PhD. a JUDr. Ingridy Hudecovej v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava, IČO: 31 820 174, právne zastúpený: Tkáč & Partners, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 29, 040 01 Košice, IČO: 53 929 691, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Tomášikova 46, 832 05 Bratislava, za účasti: Nádej pre A. B. C., so sídlom Švabinského 20, 851 01 Bratislava, IČO: 37 928 074, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OSZP3-2020/093018-003 zo dňa 23.09.2020, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu z a m i e t a .
- II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .
- III. Ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.
Pribeh administratívneho konania

1. Slovenský hydrometeorologický ústav, so sídlom Jeséniova 17, Bratislava (ďalej aj len „žadateľ“) podaním č. 43310 zo dňa 20.11.2019 požiadal Mestskú časť Bratislava – Nové Mesto (ďalej aj len „MČ Bratislava – Nové Mesto“ alebo aj len „prvostupňový orgán“) o vydanie súhlasu na výrub jedného stromu druhu borovica lesná s obvodom kmeňa 105 cm (meranom vo výške 130 cm nad zemou), rastúceho na parcele č. XXXX/X v kat. území D., v areáli žiadateľa na B. E. D. F.. Predmetnú žiadosť o udelenie súhlasu žiadateľ odôvodnil tým, že uvedená drevina rastie v kolízii so stavbou s názvom „Dobudovanie technickej infraštruktúry dátového centra, Administratívna budova, Objekt A“. Žiadateľ spolu so žiadosťou predložil situáciu z projektovej dokumentácie predmetnej stavby so zakresleným stromom a navrhovaným objektom chladenia a vzduchotechniky. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX je pozemok s parc. č. XXXX/X evidovaný v KN ako zastavaná plocha a nádvorie s umiestnením v zastavanom území obce a je vo vlastníctve Slovenskej republiky a v správe žiadateľa. Súčasťou spisu je tiež oznámenie G. F. – H. G. k ohláseniu drobnej stavby – „Dobudovanie technickej infraštruktúry dátového centra, Administratívnej budovy Objekt A“ o tom, že nemá námietky voči dobudovaniu drobnej stavby na predmetnom pozemku v areáli žiadateľa.

2. MČ Bratislava – Nové Mesto dňa 04.12.2019 na svojej internetovej stránke zverejnila informáciu o začatí správneho konania vo veci podanej žiadosti a v súlade s § 82 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 543/2002 Z. z.“) vyzvala

potenciálnych účastníkov konania, aby oznámili svoju účasť v konaní v lehote do piatich pracovných dní od zverejnenia a tiež uviedla, akými spôsobmi môžu toto prihlásenie zaslať tak, aby bolo v súlade s § 19 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „správny poriadok“). Svoju účasť v stanovenej lehote v predmetnom konaní potvrdil žalobca a ďalší účastník.

3. MČ Bratislava – Nové Mesto listom zo dňa 08.01.2020 zaslala oznámenie o začatí správneho konania všetkým známym účastníkom konania, v ktorom súčasne nariadila ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 04.02.2020 a vyzvala prizvané subjekty, aby zabezpečili na konaní účasť osôb oprávnených v ich mene konať. Súčasne upozornila účastníkov, že majú právo nahliadnuť do spisu a vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia i k spôsobu ich zistenia. Na ústnom pojednávaní, ktorého sa zúčastnil iba splnomocnený zástupca žiadateľa, bola vykonaná ohliadka dreviny, na základe ktorej prvostupňový orgán skonštatoval, že predmetná drevina druhu borovica lesná s obvodom kmeňa 105 cm je v dobrom zdravotnom stave a rastie v priamom zábere plánovanej drobnej stavby. Na ústnom pojednávaní bolo dohodnuté, že žiadateľovi bude uložená náhradná výsadba za požadovaný výrub dreviny.

4. Listom zo dňa 22.04.2020 MČ Bratislava – Nové Mesto upovedomila účastníkov konania o obstaraných podkladoch v správnom konaní, s ktorými bolo možné sa oboznámiť v sídle prvostupňového orgánu, ako aj o možnosti vyjadriť sa k nim v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku v stanovenej lehote. Dňa 27.04.2020 sa žalobca vyjadril s tým, že v podkladoch podľa jeho názoru absentujú dôležité náležitosti potrebné k vydaniu rozhodnutia ako je spoločenská hodnota drevín určených na výrub, zhodnotenie ich zdravotného stavu, ekologickej a estetickéj funkcie.

5. Na základe všetkých predložených podkladov a vykonaných dôkazov MČ Bratislava – Nové Mesto rozhodnutím č. 17859/1050/2020/ZP/DARM zo dňa 23.05.2020 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vydala žiadateľovi súhlas na výrub jedného stromu druhu borovica lesná s obvodom kmeňa 105 cm, rastúceho na parcele č. XXXX/X v kat. území D., v areáli žiadateľa na B. E. D. F.. Pri rozhodovaní prihliadala na jej umiestnenie, vplyv na okolie, perspektívu na danom stanovišti a zohľadnila jej dobrý zdravotný stav. Spoločenská hodnota stromu bola určená podľa vzrastu, dosiahnuteľného veku, zdravotného stavu a umiestnenia v zmysle § 95 zákona č. 543/2002 Z. z. a § 36 a 37 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 24/2003 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „vyhláška“) a jej príloh č. 33 a 35 na výslednú spoločenskú hodnotu spolu 1198 eur.

6. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-BA-OSZP3-2020/093018-003 zo dňa 23.09.2020 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení žalovaný uviedol, že výrub dreviny bol požadovaný z dôvodu realizácie stavby „Dobudovanie technickej infraštruktúry dátového centra, Administratívna budova, Objekt A“, pričom ide o vybudovanie jednoduchého objektu drobnej stavby pre umiestnenie zdrojov chladenia a vzduchotechniky, ktorý má nadväzovať na existujúci objekt žiadateľa s logickým umiestnením blízko výpočtovej miestnosti. Plocha pre umiestnenie plánovaného objektu je ohraničená z troch strán existujúcimi zastavanými plochami (využívané parkovisko, budova a prejazdná areálová komunikácia). Ako vidno aj na bežne dostupných mapových portáloch, v blízkosti dotknutej časti objektu žiadateľa sú všetky vegetačné plochy porastené drevinami. Ako vyplýva zo situačného výkresu A01b stavby „PD na dobudovanie technologickej infraštruktúry dátového centra“, priloženého k žiadosti o vydanie súhlasu na výrub, umiestnenie plánovaného objektu na predmetné miesto je v priamej kolízii iba s jednou drevinou – borovica lesná. Z uvedeného vyplýva, že umiestnenie objektu dátového centra bez výrubu akejkoľvek dreviny by pravdepodobne nebolo možné. Aj keď výrubom dreviny by mohlo dôjsť k dočasnému zníženiu ekologických funkcií na danom stanovišti, následnou výsadbou 3 ks stromov na totožnom pozemku sa táto ujma v plnej miere nahradí, pričom vysadené dreviny budú okamžite plniť funkcie predchádzajúcej dreviny. MČ Bratislava – Nové Mesto mala podrobnejšie rozviesť svoju úvahu o opodstatnenosti výrubu dreviny, preto možno túto časť námietky zhodnotiť ako čiastočne opodstatnenú. Žalovaný bol však toho názoru, že absencia širšej úvahy opodstatnenosti výrubu nemala vplyv na výsledok rozhodovania, teda ani na zákonnosť prvostupňového rozhodnutia. K ďalšej námietke žalobcu žalovaný uviedol, že MČ Bratislava – Nové Mesto nepostupovala pred vydaním prvostupňového rozhodnutia v rozpore s Aarhuským dohovorom. Ako vyplýva z implementačného sprievodcu k Aarhuskému dohovoru, zámer

zákonodarcu pri jeho prijímaní nesmeroval k tomu, aby sa sprístupňovali administratívne spisy vedené v konkrétnych správnych konaniach, ale predovšetkým k tomu, aby sa umožnil za podmienok stanovených vnútroštátnym právom výkon práva na prístup a šírenie informácií o životnom prostredí.

II.

Žaloba

7. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia a navrhol, aby ich správny súd zrušil.

8. Namietal, že orgány verejnej správy pri rozhodovaní nevychádzali zo spoľahlivo zisteného stavu, keďže si nezaobstarali všetky podklady potrebné na zistenie skutkového stavu vecí a spoľahlivé určenie spoločenskej hodnoty drevín, o ktorých výrub sa jedná. Ide o najmä tie podklady, ktoré žalobca požadoval hneď na začiatku konania, a to sú najmä: Analýza súčasného výskytu a stavu drevín; Zhodnotenie ich ekologického, krajínovotného, estetického a kultúrohistorického významu; Dendrologický alebo fytopatologický posudok preukazujúci zlý stav drevín, resp. či sa účel výrubu nedá dosiahnuť starostlivosťou a údržbou o predmetné dreviny. Tiež požiadaval o objektívne vyčíslenie spoločenskej hodnoty predmetných drevín.

9. Prvostupňový orgán nedostatočne preukázal vhodnosť a adekvátnosť určenia rozhodnutej náhradnej výsadby voči povolenému výrubu. Žalovaný len skonštatoval, že v prvostupňovom rozhodnutí nezistil žiadne pochybenia prvostupňového orgánu a že prvostupňové rozhodnutie vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu.

10. Neuvedením minimálneho obvodu stromov náhradnej výsadby v prvostupňovom rozhodnutí, resp. v napadnutom rozhodnutí, nebola náhradná výsadba stanovená v dostatočnej miere, resp. jej stanovenie je nepreskúmateľné. V kombinácii absencie výpočtu spoločenskej hodnoty v prvostupňovom rozhodnutí s vyššie uvedenými skutočnosťami je podľa názoru žalobcu nemožné spoľahlivo posúdiť, či bola náhradná výsadba určená v dostatočnej miere.

11. V zmysle zákona sa má výrub drevín uplatňovať len vo výnimočných a odôvodnených prípadoch, vzhľadom na to, že jeho realizácia je finálnym a nezvratným riešením v procese starostlivosti o životné prostredie. Je nesporné, že primárnym cieľom orgánov ochrany prírody by malo byť zachovanie status quo a povolenie k tak zásadnému zásahu do prírody, akým je výrub drevín, by malo byť až sekundárnym nástrojom. Právne predpisy na úseku ochrany prírody zdôrazňujú dôvodnosť a nevyhnutnosť výrubu pre vydanie súhlasu orgánom ochrany prírody.

12. Podľa žalobcu sú rozhodnutia orgánov verejnej správy nezákonné a nepreskúmateľné, pretože v nich absentuje zdôvodnenie zásahu do ochrany drevín. Spoločenská hodnota drevín je neopomenuteľným atribútom na posúdenie hodnoty dreviny ako aj jej plánovanej náhradnej výsadby. Žalobca ešte na začiatku konania požadoval, aby prvostupňový orgán uplatnil relevantné a objektívne podklady výpočtov spoločenských hodnôt aj s odôvodnením. Správny orgán, však vychádzal len z vyčíslenia spoločenskej hodnoty, ktoré bolo prílohou žiadosti žiadateľa a sám v tomto smere nevyvinul dostatok úsilia na získanie objektívnych informácií.

13. Žalobca tiež poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/103/2009 zo dňa 21.06.2011, kde upozornil na dôležitosť verejného záujmu a relevanciu názorov účastníkov konania, ktorí ho reprezentujú pri posudzovaní žiadosti o výrub drevín, ako aj na potrebu plurality názorov a podkladov pre konanie. V tejto súvislosti žalobca citoval rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/123/2018-90 zo dňa 15.10.2020 ohľadom povolenia výnimiek zo zákazov a vydanie súhlasov na činnosti zasahujúce do prírody a krajiny a tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1So 115/2020 týkajúci sa povinnosti správnych orgánov dostatočným spôsobom odôvodniť svoje rozhodnutia.

III.

Vyjadrenie žalovaného

14. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 15.02.2021 navrhol, aby správny súd žalobu zamietol.

15. Uviedol, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci, zaobstaral si všetky potrebné podklady pre rozhodnutie a spoľahlivé určenie spoločenskej hodnoty dreviny, o ktorej výrub sa jedná. Okrem predpísaných náležitostí žiadosti v zmysle § 17 ods. 8 vyhlášky žiadateľ predložil aj situáciu z projektovej dokumentácie plánovanej stavby so zakresleným stromom a navrhovaným objektom chladenia a vzduchotechniky, z ktorej je zrejmé zakreslenie dreviny na pozemku parc. č. XXXX/X ako aj umiestnenie plánovanej stavby. Súčasťou spisu bolo taktiež oznámenie MČ Bratislava – Nové Mesto k ohláseniu drobnej stavby. Dotknutá parcela č. XXXX/X je mierne svahovitý pozemok vedený v katastri nehnuteľností ako zastavaná plocha a nádvorie, umiestnený v areáli žiadateľa, na ktorom sú vybudované vnútroareálové komunikácie a parkovacie plochy olemované sprievodnou zeleňou (dreviny a trávnaté plochy).

16. Žalovaný bol tiež toho názoru, že § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. a § 17 ods. 11 vyhlášky boli prvostupňovým orgánom splnené, okrem zhodnotenia ekologického a estetického významu predmetnej dreviny, ktoré síce v prvostupňovom rozhodnutí chýbalo, ale žalovaný ho v odôvodnení napadnutého rozhodnutia doplnil. Rovnako nebolo potrebné predkladať žalobcom navrhované dôkazy. Prvostupňový orgán zhodnotil drevinu určenú na výrub a podanú žiadosť o súhlas na výrub posúdil ako opodstatnenú, na základe čoho vydal súhlas na jej výrub, ktorý podmienil okrem iného termínom výrubu prednostne v mimovegetačnom období. Na základe posúdenia predmetného stromu určil jeho spoločenskú hodnotu ako to uviedol na 1. strane prvostupňového rozhodnutia a žalovaný v napadnutom rozhodnutí, t. j. spoločenskú hodnotu dreviny vypočítal tak, že spoločenskú hodnotu uvedenú v prílohe č. 33 vyhlášky vynásobil prirážkovým indexom uvedeným v prílohe č. 35 vyhlášky.

17. K námietke žalobcu o nedostatočnom preukázaní vhodnosti a adekvátnosti určenia rozhodnutej náhradnej výsadby voči povolenému výrubu žalovaný uviedol, že uložená náhradná výsadba v počte 3 ks pomaly rastúcich dlhovekých ihličnatých drevín vysadených do stromoradia, na základe prvostupňovým orgánom stanoveného minimálneho obvodu kmeňa, je primeranou náhradou za jeden kus stredновеkej dreviny druhu borovica lesná, pričom novovysadené dreviny na základe svojich veľkostných parametrov budú okamžite po vysadení plniť svoje ekologické a estetické funkcie na pozemku žiadateľa.

18. Podľa názoru žalovaného si prvostupňový orgán v priebehu správneho konania získal objektívne podklady pre výpočet spoločenskej hodnoty dreviny určenej na výrub, nevychádzal iba z podkladov predložených žiadateľom, ale aj z podkladov získaných vlastnou činnosťou a spoločenskú hodnotu dreviny určil sám tak, ako mu to ukladá zákon č. 543/2002 Z. z. a jeho vykonávací predpis (vyhláška).

IV.

Replika žalobcu

19. Žalobca v replike zo dňa 28.06.2024 zotrval na podanej žalobe vyjadriac názor, že v predmetnej veci došlo k porušeniu práva na spravodlivosť a účinný prostriedok nápravy neúmernými prietahmi v súdnom konaní a meritórnom nerozhodnutí ani po skoro štyroch rokoch od podania žaloby.

20. Žalovaný právo podať dupliku nevyužil.

V.

Ďalší účastníci

21. Žiadateľ sa podaním zo dňa 30.03.2021 vzdal účasti v tomto súdnom konaní podľa § 32 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „SSP“ alebo aj len „Správny súdny poriadok“).

22. Ďalší účastník právo vyjadriť sa k veci nevyužil.

VI.

Konanie na správnom súde a posúdenie podstatných právnych argumentov

23. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 151/2022 Z. z.“), začal s účinnosťou od 01.06.2023 vykonávať

svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej aj len „správny súd“), na ktorý prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Vec vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1S/250/2020 bola v súlade s platným a účinným rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená do senátu 6S Správneho súdu v Bratislave a je na tomto súde vedená pod sp. zn. BA-1S/250/2020.

24. Správny súd ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. O žalobe rozhodol na pojednávaní dňa 04.11.2025 v neprítomnosti účastníkov konania. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 27.10.2025 a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Žalovaný má doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané dňa 15.08.2025 a ďalší účastník dňa 31.08.2025, pričom na pojednávanie sa nedostavili a svoju účasť na ňom neospravedlnili.

25. Podľa § 493e SSP, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

28. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

29. Podľa § 47 ods. 1 až ods. 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

30. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z., tento zákon upravuje pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí, ako aj práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny s cieľom dlhodobo zabezpečiť zachovanie prírodnej rovnováhy a ochranu rozmanitosti podmienok a foriem života, prírodných hodnôt a krás a utvárať podmienky na trvalo udržateľné využívanie prírodných zdrojov a na poskytovanie ekosystémových služieb, berúc do úvahy hospodárske, sociálne a kultúrne potreby, ako aj regionálne a miestne pomery.

31. Podľa § 2 ods. 2 písm. m) zákona č. 543/2002 Z. z., na účely tohto zákona sa považuje za drevinu rastúcu mimo lesa (ďalej len „drevina“) strom alebo ker vrátane jeho koreňovej sústavy rastúce jednotlivo alebo v skupinách mimo lesného pozemku.

32. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z., na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Súhlas na výrub dreviny sa môže v odôvodnených prípadoch vydať len po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka a so súhlasom vlastníka alebo správcu, prípadne nájomcu, ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájomnej

zmluvy, pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľom nie je jeho vlastník, správca alebo nájomca a po vyznačení výrubu dreviny.

33. Podľa § 48 ods. 1 písm. a) až písm. e) zákona č. 543/2002 Z. z., orgán ochrany prírody uloží žiadateľovi v súhlase na výrub dreviny povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín na vopred určenom mieste, a to na náklady žiadateľa; uprednostňuje pritom geograficky pôvodné a tradičné druhy. Ak žiadateľ nie je vlastníkom pozemku, na ktorom sa náhradná drevina vysadila, môže mu orgán ochrany prírody uložiť i starostlivosť o ňu, najviac však na dobu troch rokov. Ak nemožno uložiť náhradnú výsadbu, orgán ochrany prírody uloží finančnú náhradu do výšky spoločenskej hodnoty dreviny (§ 95). Orgán ochrany prírody uloží povinnosť zaplatiť finančnú náhradu aj tomu, kto vyrúbал dreviny bez súhlasu, a to do výšky spoločenskej hodnoty dreviny. Finančná náhrada je príjmom obce, na území ktorej sa výrub uskutočňuje; obec je povinná tieto príjmy použiť výlučne na úhradu nákladov spojených s

- a) vypracovaním dokumentu starostlivosti o dreviny,
- b) vypracovaním dokumentu miestneho územného systému ekologickej stability,
- c) výsadbou najmä geograficky pôvodných a tradičných druhov drevín a starostlivosťou o dreviny rastúce na jej území,
- d) realizáciou opatrení súvisiacich s vytváraním prvkov miestneho územného systému ekologickej stability [§ 2 ods. 2 písm. a) druhá veta] podľa schváleného dokumentu miestneho územného systému ekologickej stability,
- e) budovaním prvkov zelenej infraštruktúry, ako sú zelené parky, zelené strechy alebo ekodukty.

34. Podľa § 81 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 82 ods. 12 veta prvá zákona č. 543/2002 Z. z., v rozhodnutí, ktorým sa vydáva súhlas na vykonanie činnosti, alebo ktorým sa povoľuje výnimka zo zákazu činnosti podľa tohto zákona, orgán ochrany prírody tiež určí podmienky vykonávania činnosti vrátane opatrení na zmiernenie alebo odvrátenie nepriaznivých účinkov činnosti, ak sú potrebné na zabezpečenie záujmov ochrany prírody a krajiny, a čas platnosti vydaného súhlasu a povolenej výnimky.

36. Podľa § 86 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z., orgán ochrany prírody rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu a z vykonaných dôkazov.

37. Podľa § 86 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z., fyzické osoby a právnické osoby sú povinné na základe žiadosti orgánu ochrany prírody podať vysvetlenie o skutočnostiach, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie podľa tohto zákona. Takto získané informácie sa môžu použiť iba na účely konania podľa tohto zákona. Ustanovenie § 71 ods. 6 a 17 vo vzťahu k predvolaniu platí rovnako.

38. Podľa § 95 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z., spoločenská hodnota chránených rastlín, chránených živočíchov, vybraných druhov živočíchov, vybraných druhov rastlín, drevín, biotopov európskeho významu a biotopov národného významu vyjadruje najmä ich biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu, ktorá sa určuje s prihliadnutím na ich vzácnosť, ohrozenosť a plnenie mimoprodukčných funkcií. Spoločenská hodnota drevín sa používa aj na vyčíslenie spoločenskej hodnoty lesných porastov rastúcich v územiach so štvrtým alebo piatym stupňom ochrany a chránených stromov.

39. Podľa § 95 ods. 3 písm. d) zákona č. 543/2002 Z. z., spoločenská hodnota podľa odsekov 1 a 2 sa uplatňuje najmä pri: d) rozhodovaní o náhradnej výsadbe a určovaní výšky finančnej náhrady za vyrúbané dreviny podľa § 48.

40. Podľa čl. 44 ods. 1 až 4 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na priaznivé životné prostredie. Každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo. Nikto nesmie nad mieru ustanovenú zákonom ohrozovať ani poškodzovať životné prostredie, prírodné zdroje a kultúrne pamiatky. Štát dbá o šetrné využívanie prírodných zdrojov, o ochranu poľnohospodárskej pôdy a lesnej pôdy, o ekologickú rovnováhu a o účinnú starostlivosť o životné prostredie a zabezpečuje ochranu určeným druhom voľne rastúcich rastlín a voľne žijúcich živočíchov.

41. Predmetom konania správneho súdu bolo preskúmanie zákonnosti postupu a napadnutého rozhodnutia, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol ďalšiemu účastníkovi na základe jeho žiadosti vydaný súhlas na výrub 1 ks dreviny, boli mu uložené podmienky vykonania výrubu a tiež mu bola uložená povinnosť náhradnej výsadby drevín v počte 3 ks ihličnatých dlhovekých drevín umiestnených v stromoradi (napr. Pinus nigra, Taxus baccata) s minimálnym obvodom kmeňa 17 – 20 cm v termíne do 01.11.2022 na pozemku registra „C“ parc. č. XXXX/X, k. ú. D. na B. E. D. F..

42. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom osôb v oblasti verejnej správy (§ 2 ods. 1 SSP). Právo domáhať sa ochrany svojich práv má každý, kto tvrdí, že jeho práva boli činnosťou alebo nečinnosťou orgánov verejnej správy porušené alebo priamo dotknuté, a to za podmienok stanovených Správnym súdnym poriadkom. Správny súdny poriadok v § 182 ods. 1 písm. e) ustanovil, že žalobca musí v žalobe uviesť dôvody, z ktorých musí byť zrejmé, z akých konkrétnych skutkových a právnych dôvodov žalobca považuje napadnuté výroky rozhodnutia alebo opatrenia za nezákonné („žalobné body“). Je teda na každom žalobcovi, ako svoje právo na súdnu ochranu pred nezákonnosťou postupu alebo rozhodnutia orgánov verejnej správy využije. Správny súd nepredstavuje ďalšiu inštanciu v administratívnom konaní, t. j. konanie pred správnym súdom nie je pokračovaním administratívneho konania. Správny súd je v zmysle ustanovení Správneho súdneho poriadku viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 1 SSP), pričom na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 podľa § 493e SSP). Správny súd nemá oprávnenie za žalobcu dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia vyhľadávať z obsahu administratívneho spisu a nemá ani oprávnenie v žalobe všeobecne uplatnené dôvody nezákonnosti podľa obsahu administratívneho spisu za žalobcu konkretizovať. Rozsah a obsah súdneho prieskumu zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu orgánov verejnej správy, ktorý jeho vydaniu predchádzal, je striktné daný žalobnými dôvodmi. Výnimku z tohto pravidla obsahuje § 134 ods. 2 SSP, avšak v preskúmvanej veci sa o takýto prípad nejedná.

43. Žalobca v správnej žalobe namietal, že orgány verejnej správy nevychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pretože v administratívnom konaní absentoval výpočet spoločenskej hodnoty drevín a rozhodnutia orgánov verejnej správy sú nezákonné a nedostatočne odôvodnené. Žalobca vzniesol konkrétne žalobné námietky len voči tej časti preskúmvaných rozhodnutí, ktorými bola uložená povinnosť náhradnej výsadby. Konkrétne žalobné námietky voči tej časti rozhodnutí, ktorými bol povolený výrub drevín, v správnej žalobe nevzniesol.

44. Podstatnou otázkou v tomto súdnom konaní bolo, či správne orgány vychádzali pri svojom rozhodovaní zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a či si zaobstarali určenie spoločenskej hodnoty drevín pri určovaní náhradnej výsadby.

45. Z ustanovení § 48 ods. 1 a § 95 ods. 3 písm. d) zákona č. 543/2002 Z. z. vyplýva, že vydaniu súhlasu na výrub drevín koreluje povinnosť uloženia náhradnej výsadby. Táto náhradná výsadba musí zodpovedať požiadavke „primeranosti“. Otázkou primeranosti náhradnej výsadby zákonodarca upravuje veľmi stroho, jednak prioritizovaním geograficky pôvodných a tradičných druhov (§ 48 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z.) a zároveň stanovením požiadavky uplatnenia spoločenskej hodnoty pri rozhodovaní o náhradnej výsadbe. Okrem uvedených dvoch kritérií v zásade ponecháva náhradnú výsadbu a jej rozsah na správnej úvahe orgánu verejnej správy.

46. K tejto právnej otázke sa výstižne vyjadril Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 2Svk/24/2022 zo dňa 30.04.2024, uverejnenom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. 3/2024, (82/2024 ZNSS), ktorý konštatoval, že: „Správny je preto taký prístup prvostupňového orgánu, ktorý si pre rozhodnutie o náhradnej výsadbe zadováži dostatok podkladov a náhradnú výsadbu posúdi z hľadiska geograficky pôvodných a tradičných druhov, z hľadiska spoločenskej hodnoty vyrúbaných drevín a z hľadiska ďalších kritérií ako napríklad: rozsah výrubu (početnosti jedincov, plochy výrubu), opodstatnenosti výrubu, funkčnosti drevín a pod. Nemožno sa stotožniť so žalovaným a so správnym súdom v právnom posúdení, že nie je nutné vypočítať a zohľadniť spoločenskú hodnotu drevín, keďže zákon takú náležitosť rozhodnutia nevyžaduje.

Obligatórnosť výpočtu spoločenskej hodnoty drevín pre prípad vydania súhlasu s ich výrubom a uloženia povinnosti náhradnej výsadby explicitne vyplýva z ustanovenia § 95 ods. 3 písm. d) zákona o ochrane

prírody a krajiny. Zákonodarca použitím indikatívu sa uplatňuje v rámci stanovenia pravidla: spoločenská hodnota sa uplatňuje najmä pri rozhodovaní o náhradnej výsadbe, nedal orgánu verejnej správy na výber, ale stanovil povinnosť spoločenskú hodnotu zohľadniť.

Rovnaký výklad poskytol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Sžk/54/2019 z 12. februára 2020 bod 16: ustanovenie § 95 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. exemplifikatívne upravuje prípady, kedy sa má aplikovať resp. zohľadňovať spoločenská hodnota, pričom takýto demonštratívny výpočet má byť chápaný tým spôsobom, že zákonodarca určil prípady, kedy je nevyhnutné zohľadňovať spoločenskú hodnotu a ponechal na diskrečnej právomoci príslušných správnych orgánov použitie tohto inštitútu aj pre iné prípady, kedy uznajú za potrebné.

... význam a podstatu ustanovenia § 95 ods. 3 písm. d) zákona č. 543/2002 Z. z. upravujúceho, že v prípade náhradnej výsadby sa má zohľadňovať spoločenská hodnota, treba vnímať aj s prihliadnutím na znenie § 48 ods. 1 prvej vety zákona č. 543/2002 Z. z., kedy má orgán ochrany prírody uložiť žiadateľovi povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín. Je zrejmé, že táto spoločenská hodnota má byť zohľadňovaná, nakoľko je prostriedkom spôsobilým objektivizovať úsudok o primeranosti náhradnej výsadby s ohľadom na skutočnosť, že dreviny takto možno špecifikovať kvantitatívnym spôsobom (na základe ceny), ktorý v sebe konzumuje ich kvalitatívnu stránku (najmä ich biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu, ktorá sa určuje s prihliadnutím na ich vzácnosť, ohrozenosť a plnenie mimoprodukčných funkcií).

Spoločenská hodnota dreviny je údaj, ktorý je vytvorený informáciami týkajúcimi sa dotknutej dreviny ako je jej vek, stav (poškodenie), umiestnenie (chránené územie) a iné. Predstavuje tak údaj vypovedajúci nie len o kvantite ale najmä o kvalite drevín, ktoré majú byť vyrúbané. Poznať nie len kvantitu ale najmä kvalitu vyrúbaných drevín pri nariadení náhradnej výsadby, ktorá by práve kvalitatívne mala zodpovedať výrubu, je nevyhnutné.“

47. S ohľadom na námietky žalobcu sa správny súd predovšetkým zaoberal posúdením otázky výpočtu spoločenskej hodnoty drevín v predmetnom konaní, výsledkom ktorého bolo vydanie preskúmaných rozhodnutí. Z vyššie citovanej judikatúry Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky ako aj zo zákonnej úpravy vyplýva, že výpočet spoločenskej hodnoty drevín pre prípad vydania súhlasu s ich výrubom a uloženia povinnosti náhradnej výsadby predstavuje obligatórnu náležitosť rozhodnutia o žiadosti o výrub drevín. Nemožno však súhlasiť so žalobcom, že výpočet spoločenskej hodnoty drevín v preskúmaných rozhodnutiach absentuje.

48. Správny súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na to, že spoločenská hodnota drevín v preskúmanej veci bola vypočítaná podľa v tom čase platnej vyhlášky s použitím prirážkových indexov. Predmetný výpočet je súčasťou prvostupňového rozhodnutia. Okrem toho, prvostupňový orgán vykonal ústne pojednávanie na mieste samom za účelom preverenia žiadosti žiadateľa, z ktorej bola vyhotovená Zápisnica z ústneho konania a miestneho zisťovania zo dňa 04.02.2020 a dokazovanie v danom prípade možno považovať za dostatočné. Po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia mal správny súd za to, že MČ Bratislava – Nové Mesto určila spoločenskú hodnotu dreviny tak, že si zadovážila dostatok podkladov potrebných pre rozhodnutie a jej určenie je objektívne preskúmateľné a v súlade so zákonom č. 543/2002 Z. z. ako aj v tom čase platnou vyhláškou. Náhradnú výsadbu považoval správny súd s ohľadom na spoločenskú hodnotu dreviny za dostatočnú, zohľadniac skutočnosť, že výrub 1 ks dreviny bol nahradený výsadbou 3 ks inej dreviny, ktoré budú okamžite plniť funkcie predchádzajúcej dreviny.

49. V tejto súvislosti správny súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžk/54/2019 zo dňa 12.02.2020, z ktorého vyplýva, že: „... význam a podstatu ustanovenia § 95 ods. 3 písm. d) zákona č. 543/2002 Z. z. upravujúceho, že v prípade náhradnej výsadby sa má zohľadňovať spoločenská hodnota, treba vnímať aj s prihliadnutím na znenie § 48 ods. 1 prvej vety zákona č. 543/2002 Z. z., kedy má orgán ochrany prírody uložiť žiadateľovi povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín. Je zrejmé, že táto spoločenská hodnota má byť zohľadňovaná, nakoľko je prostriedkom spôsobilým objektivizovať úsudok o primeranosti náhradnej výsadby s ohľadom na skutočnosť, že dreviny takto možno špecifikovať kvantitatívnym spôsobom (na základe ceny), ktorý v sebe konzumuje ich kvalitatívnu stránku (najmä ich biologickú, ekologickú a kultúrnu hodnotu, ktorá sa určuje s prihliadnutím na ich vzácnosť, ohrozenosť a plnenie mimoprodukčných funkcií).“

50. Žalobca namietal, že ak orgány verejnej správy oboch stupňov rozhodli bez toho, aby bolo zaobstarané vyčíslenie spoločenskej hodnoty drevín, bol nedostatočne zistený skutkový stav. Dôvodnosť tejto námietky žalobcu nebola preukázaná, pretože v prejednávanej veci mal správny súd za preukázané, že správne orgány si zaobstarali dostatok podkladov pre rozhodnutie vo vzťahu k určaniu rozsahu náhradnej výsadby. Z obsahu administratívneho spisu a preskúmaných rozhodnutí vyplýva, že v prejednávanej veci ďalší účastník konania žiadal o udelenie súhlasu na výrub 1 ks dreviny s tým, že vo veci bolo vykonané ústne pojednávanie, ktorého sa zúčastnil iba splnomocnený zástupca žiadateľa, bola vykonaná ohliadka dreviny, na základe ktorej prvostupňový orgán skonštatoval, že predmetná drevina druhu borovica lesná s obvodom kmeňa 105 cm je v dobrom zdravotnom stave a rastie v priamom zábere plánovanej drobnej stavby. Na ústnom pojednávaní bolo dohodnuté, že žiadateľovi bude uložená náhradná výsadba za požadovaný výrub dreviny.

51. Správny súd v zhode s právnym názorom žalovaného uvádza, že požiadavky ustanovené v § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. a § 17 ods. 11 vyhlášky boli prvostupňovým orgánom splnené, okrem zhodnotenia ekologického a estetického významu predmetnej dreviny, ktoré síce v prvostupňovom rozhodnutí absentovalo, avšak žalovaný ho v odôvodnení napadnutého rozhodnutia doplnil. Preskúmané rozhodnutia vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci.

52. Žalobcom uplatnenú námietku, že v prvostupňovom rozhodnutí ako aj v napadnutom rozhodnutí nebolo uvedené určenie minimálneho obvodu drevín náhradnej výsadby, čo malo spôsobiť nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu nemožnosti určenia, či náhradná výsadba je primeraná, vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. Uvedenie minimálneho obvodu drevín náhradnej výsadby totiž v prvostupňovom rozhodnutí uvedené je, keď MČ Bratislava – Nové Mesto uložila žiadateľovi povinnosť uskutočniť na svoje náklady náhradnú výsadbu na totožnom pozemku s parc. č. XXXX/X, k. ú. D. pri B. E. D. F. „v rozsahu 3 ks ihličnatých dlhovekých drevín umiestnených v stromoradi (napr. Pinus nigra, Taxus baccata) s minimálnym obvodom kmeňa 17 – 20 cm...“.

53. Správny súd zároveň uvádza, že z § 48 zákona č. 543/2002 Z. z. explicitne nevyplýva povinnosť určenia minimálneho obvodu drevín náhradnej výsadby. Orgán ochrany prírody uloží žiadateľovi v súhlase na výrub dreviny povinnosť, aby uskutočnil primeranú náhradnú výsadbu drevín na vopred určenom mieste, a to na náklady žiadateľa. Z uvedeného je zrejmé, že kľúčovým aspektom ohľadom vymedzenia náhradnej výsadby je jej primeranosť, ktorej určenie patrí do pôsobnosti príslušného správneho orgánu. Pokiaľ prvostupňový orgán v prvostupňovom rozhodnutí o výrube žiadateľovi uložil povinnosť zrealizovať náhradnú výsadbu presne špecifikovaných drevín, konkrétne 3 ks ihličnatých dlhovekých drevín umiestnených v stromoradi a navyše, jasne uviedol aj minimálny obvod drevín náhradnej výsadby, je ním vydané prvostupňové rozhodnutie preskúmateľné, čo sa týka žalobcom namietanej otázky primeranosti náhradnej výsadby.

54. K námietke nepreskúmateľnosti rozhodnutí správnych orgánov správny súd ozrejmuje, že o nepreskúmateľné rozhodnutie ide v prípade, kedy by príslušný správny orgán svoje tvrdenia opieral o skutočnosti, ktoré v konaní buď neboli zisťované vôbec, alebo boli zisťované v rozpore so zákonom. Zo znenia oboch preskúmaných rozhodnutí však možno identifikovať právny rámec, ako aj východiská, ktoré správne orgány pri rozhodovaní zohľadnili. Z obsahu odôvodnení je zrejmé, ktoré argumenty považovali za relevantné a naopak, ktorým neprikladali väčší význam. Odôvodnenia teda obsahujú dostatočné odpovede na tie právne a skutkové otázky, ktoré boli predmetom konania a ich zodpovedanie bolo pre výsledok konania určujúce.

55. Len pre úplnosť správny súd uvádza, že preskúmaním napadnutého rozhodnutia žalovaného (aj v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, s ktorým tvoria jeden celok) správny súd jeho nepreskúmateľnosť nezistil. Napadnuté rozhodnutie žalovaného obsahuje rozhodné skutočnosti, aj to, z akých dokladov boli tieto zistené, aj k akým záverom žalovaný dospel po vyhodnotení predloženej dokumentácie, aj vysporiadanie sa s uplatnenými odvolacími námietkami žalobcu, obsahuje teda náležitosti podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku.

56. Vzhľadom na skutočnosť, že správny súd všetky žalobné námietky (a to tie, ktoré napíňali predpoklad preskúmateľnosti – atribút konkrétosti a vecnosti) vyhodnotil ako nedôvodné, žalobu s poukazom na § 190 SSP zamietol.

57. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 168 a contrario SSP tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, aby ich žalovanému nahradil. Ďalšiemu účastníkovi nepriznal v zmysle § 169 SSP a contrario náhradu trov konania, pretože neboli splnené podmienky na jeho aplikáciu. Nevznikli mu totiž trovy v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú by mu explicitne uložil správny súd. Správny súd nezhliadol ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mu mohol náhradu trov konania priznať.

58. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.